முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின் மகளிர் மேம்பாட்டிற்காக செயல்படுத்துகின்ற திட்டங்கள் பாராட்டுக்குரியது!

மக்களை ஏமாளிகளாக நினைத்து அறிவிப்புகளை வெளியிட்டு வருவதா?

நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மோடிக்கு மக்கள் தகுந்த பாடம் புகட்டுவார்கள்!

சென்னை கிழக்கு மாவட்டக் கழகம் சார்பில் நடைபெற்ற மனிதநேய திருவிழாவில் முன்னாள் ஒன்றிய அமைச்சர் ப.சிதம்பரம் உறுதி!

சென்னை,மார்ச்.12-

“மக்களை ஏமாளிகளாக நினைத்து அறிவிப்புகளை வெளியிட்டு வரும் பிரதமர் மோடிக்கு நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மக்கள் தகுந்த பாடம் புகட்டுவர்” என்று முன்னாள் ஒன்றிய நிதி அமைச்சர் ப.சிதம்பரம் அவர்கள் சென்னை கிழக்கு மாவட்டக் கழகம் சார்பில் நடைபெற்ற மனிதநேய திருவிழாவில் உரையாற்றும் போது உறுதிபடக் கூறினார்.

விழாவில் மேனாள் நிதியமைச்சர் ப.சிதம்பரம் ஆற்றிய உரை வருமாறு:-

இன்றைய கூட்டத்திற்கு வருகை தந்துள்ள அனைவருக்கும் என்னுடைய வணக்கத்தினைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ்நாடு முதலமைச்சருடைய பிறந்த நாள் மார்ச் மாதம் முதல் தேதி. அன்றே வர வேண்டும் என்று அமைச்சர் சேகர்பாபு அவர்கள் வலியுறுத்தினார்கள். ஆனால், கட்சிப் பணிகள் இருந்ததால், நான் ஏறத்தாழ நான்கு வாரங்களுக்கு தமிழ்நாட்டிற்கு வரவில்லை. டில்லியிலேயே பணிகள் இருந்தன. ஆகவே, மார்ச் முதல் தேதியன்று வர முடியாது; பின்னொரு நாளில் வருகிறேன் என்று சொன்னேன். என்னை அழைத்து இந்தத் திருவிழாவில், என்னையும் பங்கேற்க வைத்த அமைச்சர் சேகர்பாபு அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்தியா கூட்டணி: முதல் மாநிலம் தமிழ்நாடு தான்!

அண்மையில் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையெல்லாம் நான் கொஞ்சம் அலசி பார்த்தேன். கடந்த 15, 20 நாள்களில் நடந்த நிகழ்ச்சிகள் ஒருவகையில் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. இன்னொரு வகையில் அச்சத்தைத் தருகிறது.

மிகமிக மகிழ்ச்சியான செய்தி என்னவென்றால், ‘இந்தியா கூட்டணி’ முழுமை பெற்று, உருவம் பெற்று, கையெழுத்தான முதல் மாநிலம் தமிழ்நாடுதான்.

பாண்டிச்சேரி உள்பட நான்கு இடங்களில் ‘இந்தியா கூட்டணி’ - அதில் அங்கம் வகிக்கக் கூடிய கட்சிகள் எத்தனை இடங்களில் போட்டியிடப் போகின்றன என்பது அதிகாரப்பூர்வமாக வெளியிடப்பட்டு விட்டது.

காங்கிரஸ் கட்சி ஏறத்தாழ அரை மணிநேரத்திற்கு முன்னால், கையெழுத்திட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் 9 இடங்கள்; புதுச்சேரியில் ஒரு இடம் என்று 2019 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் எந்த இடங்களை, எந்த எண்ணிக்கையில் தந்தார்களோ, அதையே உறுதிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும், இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும், விடுதலை சிறுத்தைகள் கட்சிக்கும் உறுதி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. அதுபோலவே, மற்ற கட்சிகளுக்கெல்லாம் உறுதி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. இது எதைக் காட்டுகிறது என்றால், 2019-ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற தேர்தலில் எந்த முடிவு வந்ததோ, அது மீண்டும் உறுதி செய்யப்பட்டு இருக்கிறது.

மகிழ்ச்சியான தொடக்கம் – பாராட்டு!

இதில் புதிய வரவாக கமலஹாசன் அவர்களும் வந்திருக்கிறார். அவருக்கு மாநிலங்களவை 2024 ஆம் ஆண்டு ஒதுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாடு முழுவதும் கமலஹாசன் அவர்கள் சுற்றுப்பயணம் செய்து, இந்தியா கூட்டணிக்குப் பிரச்சாரம் செய்வார் என்று எழுதி, கையெழுத்திடப்பட்டு இருக்கிறது. ஆக, எல்லா வகையிலும், மகிழ்ச்சியான தொடக்கம் இந்தக் கூட்டம் தொடங்கும்பொழுது ஒரு குறை இருந்தது; கையெழுத்தாகுமா, ஆகாதா? என்று. ஆனால், கூட்டம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும்பொழுதே, கையெழுத்தாகி விட்டது. அதற்காக என்னுடைய மிகுந்த மகிழ்ச்சியை, பாராட்டை எல்லோருக்கும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முதல்வரின் நிதானத்தை பாராட்டுகிறேன்!

இந்தக் கையெழுத்துகள் எல்லாம் முதலமைச்சருடைய உறுதி இல்லாமல் நடந்திருக்க முடியாது. அவர் பேசுவதை நிதானமாகப் பேசுகிறார்; எழுதும்போது நிதானமாக எழுதுகிறார்.

அந்த நிதானத்தைப் பலர், தயக்கம் என்று தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். குழப்பம் என்று சிலர் தவறாகப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். அந்த நிதானம் என்பது தயக்கமும் அல்ல; குழப்பமும் அல்ல. அந்த நிதானம் என்பது, பயணத்தினுடைய முடிவு எது என்று எனக்குத் தெரியும். அந்தப் பயணத்தினுடைய முடிவை எட்டுவதற்கு, பயணம் செய்யும்பொழுது, யாரும் தடுமாறிவிடக் கூடாது என்பதற்கான நிதானம். யாரும் தடுமாறி, தள்ளாடி விழுந்துவிடக் கூடாது என்பதற்காக அந்த நிதானம். யாரும் பாதை மாறி போய்விடக் கூடாது என்பதற்காக அந்த நிதானம். முதலமைச்சருடைய நிதானத்தை நான் பாராட்டுகிறேன்.

அந்த நிதானமானப் போக்கை, கடந்த 15, 20 நாள்களில், அவர் உறுதியாகக் கடைப்பிடிப்பதால்தான், இந்த வெற்றிச் செய்திகள் நமக்கு வந்திருக்கின்றன.

இந்தியாவில் மனிதநேயம் வளர்ந்திருக்கிறதா?

இது மனிதநேயத் திருவிழா! அருமை நண்பர் சுப. வீரபாண்டியன் அவர்களின் உரையை நான் பல முறை கேட்டிருக்கிறேன். எப்பொழுதுமே நம்மை சிந்திக்கும் வகையில் பேச வைப்பார்.

இது மனிதநேயம்! மனிதநேயம் என்றால் என்ன? மனிதன், மனிதனை நேசிக்க வேண்டும்.

கடந்த 10 ஆண்டுகளில் மனிதநேயம் இந்தியாவில் வளர்ந்திருக்கிறதா? குறைந்திருக்கிறதா? என்ற கேள்வியைக் கேட்டுப்பாருங்கள்.

நேற்று சிவகங்கை நாடாளுமன்றத் தொகுதி மேம்பாடு நிதியின் கீழ், அய்மாஸ் விளக்கை சில இடங்களில் பொருத்தியிருக்கிறோம். ஓர் ஊரில் இரண்டு அய்மாஸ் விளக்குகளைப் பொருத்துகிறார்கள். ஒன்று, கீழப்பள்ளிவாசல் தெரு; இன்னொன்று, பெருமாள் கோவில் தெரு.

கீழப்பள்ளி வாசல் தெருவில் அய்மாஸ் விளக்கைப் பொருத்தியபொழுது, இஸ்லாமியர்களும் இருந்தார்கள், இந்துக்களும் இருந்தார்கள், எல்லா சமுதாய மக்களும் இருந்தார்கள். அது ஒரு சிறிய தெருதான், நெரிசலாகக் கூட்டம் இருந்தது. யார் முஸ்லிம்? யார் இந்து? என்றெல்லாம் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. எல்லோரும் இருந்தார்கள். அதேபோன்று, பெருமாள் கோவில் தெருவில், அந்த விளக்கைப் பொருத்தியபொழுதும் எல்லோரும் இருந்தார்கள். அந்த மனிதநேயம்தான், தமிழ்நாட்டை இத்தனை நாள்களாகக் காத்து வருகிறது.

நான் வருத்தத்தோடு சொல்கிறேன், இதே நிகழ்வு, வடநாட்டில் சில மாநிலங்களில் நடந்திருந்தால், ஒன்று, கீழப்பள்ளி வாசலில் அய்மாஸ் இருக்காது. தப்பித்தவறி இஸ்லாமியர்கள் வாழும் பகுதியில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடைபெற்றால், இந்துக்கள் வரமாட்டார்கள். அதேபோல, இந்துக்கள் பகுதியில் ஒரு நிகழ்ச்சி நடந்தால், இஸ்லாமியர்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள்.

சென்னை கிழக்கு மாவட்டம், எழும்பூர் தெற்கு பகுதி தி.மு.க 108 (அ) வட்டம் சார்பில், மார்ச்– 1 மக்கள் முதல்வ ரின் மனிதநேயத் திருநாள் ஒன்றியத்தின் முதன்மை ! தமிழ்நிலத்தின் புதுமை ! எனும் தலைமைப்பில் புகழரங்கம் சூரியச் சுடர்–60–வது நிகழ்ச்சி நேற்று முன்தினம் மலையாள கிளப் ஆடிட்டோரியம் சேத்துப்பட்டில் நடைபெற்றது. கே.எஸ்.எம். நாதன் தலைமையில் சென்னை கிழக்கு மாவட்ட செயலாளர் – அமைச்சர் பி.கே. சேகர்பாபு, தயாநிதி மாறன் எம்.பி. முன்னிலையில், முன்னாள் ஒன்றிய அமைச்சர் ப. சிதம்பரம் சிறப்புரையாற்றினார். மற்றும் ஜி. விஸ்வநாதன் (வி.ஐ. டி பல்கலைக்கழகம்), சு.ப. வீரபாண்டியன் (திராவிட இயக்கத் தமிழர் பேரவை தலைவர்) – (சமூக நீதி கண்காணிப்புக்குழு தலைவர்) அஜய் ரத்னம் (திரைப்பட நடிகர்) ஆகியோரும் சிறப்புரையாற்றினார்கள். இந்நிகழ்வில் வி. சுதாகர், சொ.வேலு, கோ.ஏகப்பன்,புனிதவதி எத்திராசன்.டி லோகேஷ்.வே வாசு. துலுக்கானம் பா.ஸ்ரீராமலு, இராஜேஸ்வரி ஸ்ரீதர், ஆர். நிர்மலா தேவி, பரிதிஇளம் சுரிதி, எஸ் ரசூல், டிவி வேலு, எம் மலர்மாறன், கே அன்னபூரணி, எஸ் ஜெகதீசன், வி விஜயகுமார் .எஸ் டால்பின் ஹரி , இ மொய்தீன், வான்மதி கதிரவன் உள்பட மாநில, மாவட்ட, பகுதி, வட்டக் ,கழக நிர்வாகிகள், அணிகளின் நிர்வாகிகள் பாகமுகவர்கள், நிர்வாகிகள் கலந்து கொண்டனர் எல்.சுந்தர்ராஜன் நன்றி கூறினார்.

வட மாநிலங்களில் அழிக்கப்பட்ட மனிதநேயம்!

இப்படி இருந்த வடநாடு அல்ல; அலகாபாத், லக்னா போன்ற நகரங்கள் கூட்டுக் கலாச்சாரம் என்று பெருமைப்பட்ட நகரங்கள். இந்துஸ்தானி மொழியே, இந்தி, உருது கலந்த மொழிதான். சுதந்திர இந்தியாவில், எது தேசிய மொழியாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டபொழுது, மகாத்மா காந்தி அவர்கள், இந்துஸ்தானி மொழி இருக்கவேண்டும் என்று சொன்னார். காரணம், இந்தி, உருது இரண்டும் கலந்த மொழிதான், அந்த மக்கள் பேசுகின்ற மொழி. அந்த அளவிற்கு மனிதநேயம் இருந்த இந்தியாவில், வட மாநிலங்களில், இன்றைக்கு மனிதநேயம் முழுக்கமுழுக்க அழிந்து விட்டது.

ஓய்ந்து உட்காராமல் உழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார் முதல்வர் மு.க.ஸ்டாலின்!

தமிழ்நாட்டில் மகளிர் சுய உதவிக் குழுக்கள் 12 லட்சத்து 91 ஆயிரம் குழுக்கள் இருக்கின்றன. இதில் கடந்த இரண்டரை ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்ட புதிய குழுக்கள், ஒரு லட்சத்து 14 ஆயிரம் குழுக்கள்.

மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றபொழுது, ஏற்கெனவே தான் 10 லட்சம் குழுக்கள் இருக்கிறதே, போதாதா? என்று ஓய்ந்து உட்காராமல், இன்னும் ஒரு லட்சத்து 14 ஆயிரம் குழுக்களை உருவாக்கியிருக்கிறார், அதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

மனிதநேயம் மிஞ்சியிருப்பது, தென்னாட்டில்தான். மேற்கு மாநிலங்கள், கிழக்கு மாநிலங்களில் மனிதநேயம் இருக்கிறது; ஆனால், மனிதநேயம் அங்கே கொஞ்சம் தடுமாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. மனிதநேயத்திற்கு எதிராக மிகப்பெரிய தாக்குதல்கள் நடைபெறுகின்றன. அசாம், மேற்குவங்காளம், மகாராட்டிரா இங்கெல்லாம் மனிதநேயம் நாள்தோறும் அழிக்கப்படுகிறது; அழிக்க முயற்சி செய்கிறார்கள். தென்னாட்டில் நல்லவேளையாக மனிதநேயம் தொடர்ந்து இருக்கிறது. இந்த மனிதநேயத்திற்கு மிகப்பெரிய ஆபத்து வந்திருக்கிறது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். ஆனால், நம்முடைய கூட்டணி வலிமையாக இருந்தால், நம்முடைய கூட்டணி வெற்றிகரமான கூட்டணியாக, தேர்தலுக்குப் பிறகு மீண்டும் எழும்பிவிட்டால், மனிதநேயத்தைத் தமிழ்நாட்டிலிருந்து அழிக்கவே முடியாது, அழிக்கவே விடக் கூடாது.

காந்தியும் – கோட்சேவும் ஒன்றா?

பல உதாரணங்களை என்னால் சொல்ல முடியும். நேற்று ஒரு உதாரணம் கல்கத்தா உயர்நீதிமன்றத்திலிருந்து ஒரு நீதிபதி ராஜினாமா செய்திருக்கிறார். அவருக்கு 6 மாதம் பதவிக் காலம் இருக்கிறது. ஆனால், பதவியிலிருந்து விலகும்பொழுது, அவர் சொன்னது சர்ச்சைக்கு ஆளாகியிருக்கிறது.

அந்த நீதிபதியிடம், வங்காள தொலைக்காட்சிக்காக எடுக்கப்பட்ட ஒரு பேட்டியில், காந்தியா? கோட்சேவா? எதைத் தேர்ந்தெடுப்பீர்கள் என்று.

அதற்கு அவர் என்ன பதில் சொன்னார் தெரியுமே கோட்சே என்று சொல்லியிருந்தால்கூட, பரவாயில்லை, இவர் கடவுள் மன்னிப்பார் எனலாம். அதற்கு அவர் என்ன பதில் சொன்னார் தெரியுமா? இதற்கு நான் உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாது; சிந்தித்துத்தான் பதில் சொல்வேன். காந்தியா? கோட்சேவா? என்று கேட்டதற்கு, சிந்தித்துப் பதில் சொல்ல வேண்டுமா? என்ன சிந்திக்கிறார் அவர்.

காந்தியை, கோட்சே கொன்றானா? அல்லது கோட்சே குண்டுவீசும்போது காந்தி இடையில் புகுந்து விட்டாரா என்று சிந்திக்கிறாரா?

காந்தியா? கோட்சேவா? என்பதற்கு ஒரு உச்சநீதிமன்றத்திலிருந்து பதவி விலகிய நீதிபதி, நான் உடனடியாகப் பதில் சொல்ல முடியாது; சிந்தித்துத்தான் பதில் சொல்வேன் என்று சொன்னால், காந்தியும் கோட்சேவும் ஒன்றா? பூவா, தலையா? போட்டுப் பார்க்கப் போகிறாரா? அந்த அளவிற்கு இந்த நாட்டில் நச்சுக் கருத்துகள் தோன்றியிருக்கின்றன. இதையெல்லாம் முளையிலேயே கிள்ளி எறியவேண்டும். 20, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால், காந்தியா? கோட்சேவா? என்கிற கேள்வியே எழுந்திருக்காது; அப்படியெல்லாம் கேட்கவேண்டும் என்று யாருக்கும் தோன்றியிருக்காது. அந்த மாதிரி யாராவது கேள்வி கேட்டால், இவ்வளவு பெரிய பாவியாக இருக்கிறீர்களே என்று கேட்பார்கள். ஆனால், இன்றைக்கு அந்தக் கேள்வியையும் கேட்கிறார்கள்; அதற்கு ஒருவர் பதிலையும் சொல்கிறார், நான் சிந்தித்துத்தான் பதில் சொல்வேன் என்று. இதுபோன்ற எத்தனையோ நிகழ்ச்சியை, இந்த நாடு பார்த்து வருகிறது; அதுதான் எனக்கு அச்சம் தருகிறது.

அச்சம் மக்களுக்கு ஏன் வந்தது?

இந்த நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து நடந்தால், இந்தியாவில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற 170 கோடி மக்கள் ஒரு நாட்டு மக்களாக இருக்க முடியும்? இன்றைக்குத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும், இஸ்லாமிய மக்களும் வடநாடுகளில், சிறிய கிராமங்களிலிருந்து வெளியேறி இருக்கிறார்கள். ஏன்? 10, 15 குடும்பம் இஸ்லாமிய குடும்பம்; 20 குடும்பம் தாழ்த்தப்பட்ட குடும்பம் இருக்கிறது. எங்களுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது என்று, நகரங்களுக்குப் போகின்றனர். கான்பூர், லக்னோ, அலகாபாத் நகரங்களுக்குப் போகிறார்கள்.

காரணம், அங்கேயெல்லாம் பல லட்சம் இஸ்லாமிய மக்கள் இருக்கிறார்கள்; அவர்களோடு சேர்ந்து இருந்தால், நமக்குப் பாதுகாப்பு என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த அச்சம் ஏன் வந்தது? இந்த அச்சம் வரலாமா? இந்தியாவில் உள்ள ஒரு குடிமகனுக்கு இந்த அச்சம் வரலாமா?.

நாம் ஒற்றைக் குடும்பமாக இருந்தாலும், நாம் பாதுகாப்பாக இருப்பேன் என்ற நம்பிக்கை அல்லவா வரவேண்டும். அந்த நம்பிக்கை இன்றைக்கு அழிந்து போகிறதே! கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அந்த நம்பிக்கை அழிந்துபோனால், எப்படி மக்கள் ஒன்றாக இருக்க முடியும்? எப்படி ஒன்றாக வாழ முடியும்?இதையெல்லாம் பார்க்கும்பொழுதுதான் மனிதநேயத்தினுடைய முக்கியத்துவம் புரியும்.

மனித நேயத்தை வளர்ப்போம்!

நான் பல நேரங்களில் வேடிக்கையாக சொல்லியிருக்கிறேன், இது ஒன்றும் கற்பனைக்கு எட்டாத கருத்து அல்ல. ஒரு மருத்துவமனையில், பிரசவ பிரிவில், இரண்டு தாய்க்கு ஒரே நேரத்தில் குழந்தை பிறந்தது என்றால், தப்பித்தவறி குழந்தைகள் மாறிவிட்டால், ஒரு முஸ்லிம் தாய், ஒரு இந்து தாய் குழந்தைகள் மாறிவிட்டால், இந்தக் குழந்தை முஸ்லிமாக வளரும்; அந்தக் குழந்தை இந்துவாக வளரும்.

இப்பொழுதுதான் டி.என்.ஏ. பரிசோதனை எல்லாம் வந்திருக்கிறது. அந்தக் காலத்தில் டி.என்.ஏ. பரிசோதனை கிடையாது. அதனால், பிறக்கும்பொழுதே ஒருவர் தலையில், மகன், ஜாதியெல்லாம் எழுதி வைக்கவில்லை. தாய் தந்தை என்ன மதத்தைப் பின்பற்றுகிறார்களோ, அதைத்தான் குழந்தைகள் பின்பற்றுகின்றனர். 18 வயதில் ஓட்டு, 18 வயதில் உன்னுடைய மதத்தை நீ தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்றா விதி இருக்கிறது. நியாயமாக அப்படித்தான் விதி இருக்கவேண்டும். 18 வயதில்தான் எனக்கு வாக்குரிமை; எனக்கு அறிவு வளர்ந்திருக்கிறது என்று அரசமைப்புச் சட்டம் சொல்கிறது. ஆக, 18 வயதில், என்னுடைய மதத்தை, என்னுடைய ஜாதியை நான் தேர்ந்தெடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றா, போராட முடியும்? இந்தப் பிளவுகள் எல்லாம், மனிதன் உருவாக்கிய பிளவுகள். இதே மாதிரிதான் பல நாடுகளில் இருக்கின்றன.

அமெரிக்காவில், கருப்பர்களுக்கும் வெள்ளையர்களுக்கும் 200 ஆண்டுகளாகப் போர் நடக்கிறது. அய்ரோப்பாவில், யூதர்களுக்கும் கிறிஸ்தவர்களுக்கும் அதற்குமுன்னாலேயே போர் நடக்கிறது. ஆப்பிரிக்காவில், இன்றுகூட இந்தக் கூட்டம் அந்தக் கூட்டம் என்று போர் நடக்கிறது. இருவரும் கருப்பர்கள்தான். இருவர் உடலிலும் ஓடுவது சிவப்பு ரத்தம்தான்.

ஆனால், இந்தக் கருப்பு இன மக்கள் ஒரு கூட்டம் என்றும், அந்தக் கருப்பு இன மக்கள் ஒரு கூட்டம் என்று பிரிந்து சண்டை போடுகிறார்கள். இரண்டு நாடுகளுக்கிடையே சண்டை நடக்கிறது. ஒரு நாட்டில், இரண்டு பிரிவினருக்கிடையே சண்டை நடக்கிறது.

ஆக, மனிதநேயம்தான் இருக்கிறதே என்று நினைக்காதீர்கள். மனிதநேயத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். மனிதநேயத்தை வளர்க்கவேண்டும். மனிதநேயத்திற்கு மீறிய செயல்களை எதிர்க்கவேண்டும்; எழுதவேண்டும், பேசவேண்டும். மனிதநேயத்தை சிதைக்கின்ற சக்திகள் அதிகம். மனிதநேயத்தை பாதுகாக்கும் சக்திகளாக நம் மக்கள் இருக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மகளிர் மேம்பாட்டிற்காக தி.மு.கழக அரசின் திட்டங்கள்!

இந்த மனிதநேயத்தின் ஒரு பகுதிதான் ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம உரிமை என்பது. ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் சம உரிமை கிடையாது என்பார்கள். இன்றைக்கும் முழுக்க முழுக்க கிடையாது. இதை நம்புகிறீர்கள் என்றால், சம உரிமை இருக்கிறது என்று நினைத்தீர்கள் என்றால், உங்களுக்காக நான் அனுதாபப்படுகிறேன். சம உரிமை கிடையாது. சம உரிமையைப் போராடித்தான் பெறவேண்டும். அப்படிப் போராடும்பொழுது, அரசு துணை நிற்கவேண்டும்; அரசை நடத்துகின்ற கட்சி பெரும் துணையாக இருக்க வேண்டும். அதுதான், கட்சிக்கு கட்சி வேறுபடும். சில கட்சிகள், ஆணும் பெண்ணும் சமம் இல்லை என்று சொல்வார்கள். ஆர்.எஸ்.எஸ். இயக்கத்தில் பல தலைவர்கள், பெண்களுடைய கடமை வீட்டைப் பாதுகாப்பது, வீட்டு வேலைகளைச் செய்வது, குடும்பத்தைக் காப்பாற்றுவது என்று பகிரங்கமாகப் பேசுகிறார்கள். அவர்களுக்கு ஆண் பெண் சமம் என்ற கருத்தில் அவர்கள் உடன்படவில்லை. சில கட்சிகள், பேசும், ஆனால், செயல்படாது. சில கட்சிகள்தான் ஆணும் பெண்ணும் சமம்; அதற்காக நாம் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்; அதற்காகத் திட்டங்களைப் போடவேண்டும்; அதற்காகச் சட்டங்களைப் போடவேண்டும் என்று சொல்லும். அதற்கான காரியங்களைச் செய்வது சில கட்சிகள்தான்.

அண்மைக்காலத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு, மகளிர் மேம்பாட்டிற்காக செய்த காரியங்கள் எல்லாம், எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியையும், திருப்தியையும் தந்திருக்கின்றன.

ரூ.75 ஆயிரம் கோடி கடன் வழங்கல்!

தமிழ்நாட்டில் மகளிர் சுய உதவிக் குழுக்கள் 12 லட்சத்து 91 ஆயிரம் குழுக்கள் இருக்கின்றன. இதில் கடந்த இரண்டரை ஆண்டுகளில் உருவாக்கப்பட்ட புதிய குழுக்கள், ஒரு லட்சத்து 14 ஆயிரம் குழுக்கள்.

மு.க.ஸ்டாலின் அவர்கள் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றபொழுது, ஏற்கெனவே தான் 10 லட்சம் குழுக்கள் இருக்கிறதே, போதாதா? என்று ஓய்ந்து உட்காராமல், இன்னும் ஒரு லட்சத்து 14 ஆயிரம் குழுக்களை உருவாக்கியிருக்கிறார், அதற்காக அவரை நான் பாராட்டுகிறேன்.

இந்தக் குழுக்களுக்கு இதுவரை 75 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கடன் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. 75 ஆயிரம் கோடி ரூபாய் என்பது ஒரு பெரிய தொகைதான். ஆனால், என்னைப் பொறுத்தவரையில், இது இரண்டு மடங்காக, நான்கு மடங்காக உயரவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்தாகும்.

வீட்டுப் பெண்கள் விடுதலை பெற உரிமைத்தொகை!

நண்பர் சுப.வீரபாண்டியன் குறிப்பிட்டார், புதுமைப் பெண் திட்டம், மகளிர் உரிமைத் தொகைத் திட்டம் என்று பல புரட்சிகரமான திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று. மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் என்பது ஒரு சிறிய தொகையாகத் தெரியும். ஆனால், அது சிறிய தொகையல்ல. மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் என்பது ஒரு வீட்டில் கண்ணுக்குத் தெரியாத கயிறால் கட்டிப் போட்டதிலிருந்து விடுதலை ஆயிரம் ரூபாய் என்பது வீட்டுப் பெண்களுக்கு விடுதலையைப் பெற்றுத் தருகிற ஆயிரம் ரூபாய். நம்முடைய கைகளில் பணம் இருக்கிறது; நம்மால் ஓரிடத்திற்குப் போக முடியும்; ஒரு பொருளை வாங்க முடியும்; செலவழிக்க முடியும் என்பதே விடுதலை.

இந்த ஆயிரம் ரூபாயை, ஆயிரம் ரூபாயாகப் பார்க்காதீர்கள்; இந்த ஆயிரம் ரூபாய் என்பது உரிமைத் தொகை என்ன உரிமை? பல உரிமைகளைப் பெற்றுத் தருகின்ற உரிமைத் தொகை. இதையே உரிமை என்று நினைக்காதீர்கள்; இந்த உரிமையின் மூலமாக பல உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

நமக்குத் தேவையான புத்தகங்களை வாங்கிப் படிக்கலாம்; நமக்கு வேண்டும் என்கின்ற பொருள்களை வாங்கலாம். நம்முடைய குழந்தைக்கு நாம் விரும்பிய உடையை வாங்கலாம். தொகை சிறியதாக இருக்கலாம் ஆனால், அந்த உரிமைத் தொகையின் மூலமாக எத்தனை உரிமைகள் கிடைக்கின்றன என்பதைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

ஒரு கோடியே 15 லட்சம் குடும்பங்கள் பயனடைகின்றன. இதில் ஜாதியா பார்த்தார்கள்? மதமா பார்த்தார்கள்? கட்சியா பார்த்தார்கள்?

எல்லா ஜாதிப் பெண்களுக்கும் கிடைக்கிறது அல்லவா! எல்லா மதத்தைச் சார்ந்த பெண்களுக்கும் கிடைக்கிறது அல்லவா! அதுதான் வெற்றி! இதுதான் சமுதாயத்தைப் பிணைக்கும் மக்களை இணைக்கும்.

பெண்களுக்கு வாய்ப்பு இருந்தால் சாதிப்பார்கள்!

ஒரு தாய் வயிற்று மக்கள்; தமிழ்நாட்டு மக்கள் தமிழர்கள் என்ற உணர்வை இணைக்கும். ஒரு கோடியே 15 லட்சம் குடும்பத் தலைவிகள் இன்றைக்கு ஆயிரம் ரூபாய் பெறுகிறார்கள் அதை நான் பெருமையாக இங்கே சொல்கிறேன். அதனுடைய விளைவுகள் இப்பொழுதே தெரிகிறது. தொடர்ந்து பெண்களுக்காக இருந்த அரசுகள், தமிழ்நாட்டில் செய்த ஒவ்வொரு காரியத்தினுடைய பலன்களும் இப்பொழுதுதான் தெரிகிறது. சென்ற ஆண்டு குரூப்1 தேர்வு நடந்தது. அய்.ஏ.எஸ்.சிற்கு அடுத்த தேர்வு என்று பல பேர் விரும்புகின்ற தேர்வு. தமிழ்நாட்டில் குரூப்1 தேர்வில் 65 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்கள்; அதில் 40 பேர் பெண்கள். குரூப்2 தேர்வு இந்த ஆண்டு நடந்தது. முதல் ரேங்க் பெண்; இரண்டாவது ரேங்க் பெண்; மூன்றாவது ரேங்க் பெண்; நான்காவது ரேங்க் பெண். பதிமூன்றாம் ரேங்க் வரை பெண்கள்தான்.

இது எதைக் காட்டுகிறது? பெண்களுக்கு வாய்ப்பு, பெண்களுக்கு உரிமை, பெண்களுக்குச் சுதந்திரம், பெண்களுக்கு விடுதலை வந்தால், நிச்சயமாக ஆண்களுக்கு நிகராக எதையும் செய்ய முடியும் என்று காட்டுவார்கள்.

இதில் வேடிக்கை என்னவென்றால், ஒரு 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்தது. அதனை ஒப்புக்கொள்வதில் வெட்கமில்லை.

ராஜீவ் காந்தி அவர்கள், பஞ்சாயத்து ராஜ் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, பிறகு பெண்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்தார். 33 சதவிகிதம் இருந்தது, பிறகு 50 சதவிகிதமாக ஆயிற்று. பல பெண்கள் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களாக, உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டனர். ஆனால், அந்த நாற்காலிகளுக்குப் பின்னால், ஒரு ஆண் நின்று கொண்டிருப்பார். இல்லை என்று சொல்லவில்லை, நிச்சயம் இருந்தார்கள்.

இன்றைக்கு அது கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைந்திருக்கிறது. ஏனென்றால், பெண்கள் நாங்களே நடத்த முடியும் என்று இன்றைக்கு உரிமையை வலியுறுத்துவதால், அன்றைக்குப் பின்னால் நின்ற மெய்க்காப்பாளர் வெளியே போயிருக்கிறார்கள்.

வடநாட்டில் பல மாநிலங்களில் இருக்கிறது. அதற்குப் பெயரே வைத்திருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவருக்குப் பெயர் பிரதானம் இது சமஸ்கிருத வார்த்தை. பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பெண்ணாக இருந்தால், அவருக்குப் பின்னால் நிற்கின்ற மெய்க்காப்பாளருக்கும் பெயர் வைத்திருக்கிறார்கள்; பதிப்பிரதான் என்பதுதான் அது.

இன்றைக்கும் அது நடக்கிறது. ராஜஸ்தானில், பீகாரில், உத்தரப்பிரதேசத்தில் இதுபோன்ற நிலைமை இன்னும் இருக்கிறது. இன்னும் ஒரு 10 ஆண்டுகளில் அந்த நிலைமை மாறும் என்று நம்புகிறோம். ஆனால், பெண்கள் தங்களுக்கு சம உரிமை கிடைத்துவிட்டதாக நினைக்கக் கூடாது. சம உரிமை கிடைக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. இன்னும் நீண்ட பயணம் இருக்கிறது. அந்த நீண்ட பயணத்தை முடிக்கின்ற வரையில் ஓயக் கூடாது; ஓய்வெடுக்கக் கூடாது.

கலைஞரின் கனவு இல்லம்!

கலைஞருடைய கனவு இல்லம் என்று நண்பர் சுப. வீரபாண்டியன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார் இங்கே. அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

ஒரு லட்சம் வீடுகளைக் கட்டப் போகிறது தமிழ்நாடு அரசு. ஒரு வீட்டிற்கு மூன்றரை லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இன்றைய விலைவாசியில், மூன்றரை லட்சம் ரூபாயில் ஒரு சிறிய வீட்டைக் கட்டலாம். குறிப்பாக கிராமப் பகுதிகளில் கட்டலாம்.

அதற்காக 3 ஆயிரத்து 500 கோடி ரூபாயை முதலமைச்சர் ஒதுக்கியிருக்கிறார். 2 ஆயிரம் கிலோ மீட்டர் கிராமச் சாலைகள் மேம்பாட்டிற்காக ஆயிரம் கோடி ரூபாயை ஒதுக்கியிருக்கிறார். 5 ஆயிரம் நீர் நிலைகளைப் புதுப்பிப்பதற்கு 500 கோடி ரூபாய். 4,457 நகர்ப்புறச் சாலைகளுக்கு 2 ஆயிரத்து 500 கோடி ரூபாய்.

அடையாறு ஆற்றைத் தூய்மைப்படுத்துவதற்கு, கூடுவாஞ்சேரியிலிருந்து சைதாப்பேட்டைவரை ஆயிரத்து 500 கோடி ரூபாய். ஆயிரம் புதிய வகுப்பறைகள் கட்டுவதற்கு ஆயிரம் கோடி ரூபாய். எப்படி பணத்தை செலவழிக்கவேண்டும் என்றால், இப்படித்தான் செலவழிக்கவேண்டும்.

கட்டுமான வசதிகள்!

எப்படி பணத்தை செலவழிக்கக் கூடாது என்பதற்கு பல உதாரணங்களைச் சொல்ல முடியும். எப்படி பணத்தைச் செலவழிக்கவேண்டும் என்பதற்கு உதாரணம் இதுதான் கல்வி, மருத்துவம், சாலைகள், நீர்நிலைகள், தூய்மையான காற்று, தூய்மையான நீர், வீடு இவற்றிற்காக ஓர் அரசு செலவழிக்கவேண்டும். மற்றவற்றிற்காக செலவழிக்கவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை.

ஆனால், நம்முடைய முக்கியமான நோக்கம் என்னவென்றால், மனிதனுடைய ஆற்றல் வெளிப்படுவதற்கு, மனிதன் சுயமாக பல தொழில்களைத் தொடங்குவதற்கு, கண்டுபிடிப்புகளை செய்வதற்கு, இந்தக் கட்டுமானம் மிகவும் முக்கியம்.

தொடர்ச்சி 10 –ஆம் பக்கம்